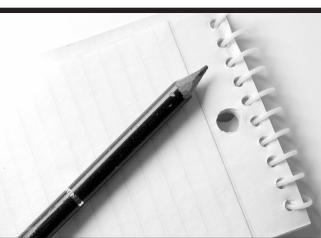

- BH Steel osvaja tržište kovanog željeza
- Rang lista globalne konkurentnosti
- Nedoumice o strateškom partneru lukavačke koksare
- Kraha sramne propagande Dnevnog avaza protiv Holiday Inna

ČELIK NIJE PRIMARNI BIZNIS ISPAT-a

Nekoliko dana pred potpisivanje ugovora između Koksno-hemijskog kombinata Lukavac i indijske korporacije *Ispat Group* pojavile su se špekulacije prema kojim je budući partner lukavačkog kombinata beznačajno ime u svijetu industrije čelika. Teza je ilustrirana tačnim podatkom prema kojem je Ispat tek na 80. mjestu na listi svjetskih proizvođača čelika, dok je LNM, koji je također pokazao interes za tvornicu koksua u Lukavici, na visokom drugom mjestu, s tendencijom da uskoro preuzme liderstvo u svijetu.

Informacija je tačna, ali nije potpuna. Ispat Group naime nije gigant u proizvodnji čelika, ali prvenstveno zbog toga što svoj posao razvija u šest odvojenih divizija, od čega je čelik samo jedna, ali nikako najveća i najvažnija. Glavninu profita Ispat Group ne ostvaruje na proizvodnji čelika nego na njegovom oplemenjivanju naknadnim pocinčavanjem, galvanizacijom i preradom. Osim toga, Ispat Group je značajan igrač u

energetici a koks je upravo strateški energent čiju proizvodnju većina evropskih država alimentira iz budžeta. Ispat je značajno ime i u izgradnji dalekovodnih postrojenja, biznisu na kojem je nastao sarajevski Energoinvest, nekadašnji četvrti industrijski koncern na prostoru Jugoslavije.

Na koncu, i Ispat Group i LNM International u vlasništvu su obitelji Mital, no nejasno je da li je konkurencija između ovih kompanija zainteresiranih za proizvodnju čelika u BiH stvarna ili fingirana.

U svakom slučaju, investicija Ispat Group u KHK Lukavac od preko 77 miliona KM predstavlja prvorazrednu ekonomsku senzaciju. Tim prije što će cijela proizvodnja koksua odlaziti na inostrano tržište, prvenstveno Hrvatske i Srbije, čije čeličane uvoze skupi koks iz Ukrajine i Kine. Tek u slučaju integralne proizvodnje čelika u Zenici, KHK Lukavac dio proizvodnje plasirat će na domaćem tržištu dok će veći dio i dalje izvoziti.

OD NEGATIVCA DO UZORA

Privatizacija hotela *Holiday Inn*, započeta prije tri godine korupcijskim skandalom, okončana je kao prvorazredna ekonomska senzacija. Kupac hotela, austrijska firma *Alpha Baumanagement* ne samo da je za hotel dala deset puta više novca od nesuđenog vlasnika **Nedima Čauševića**, novokomponovanog biznismena iz Sandžaka, koji je vrtoglavi poslovni uspjeh postigao mutnim poslovnim relacijama s PTTBiH, nego je najavila izgradnju još jednog hotela u neposrednoj blizini Holiday Inna u koji je spremna investirati dodatnih 80 miliona KM.

Samo nekoliko mjeseci ranije, perspektiva privatizacije Holiday Inna bila je posve tamna. Protiv ovog hotela i njegovog menadžmenta vlasnik novinske kuće *Avaz* **Fahrudin Radončić** (zemljak nesuđenog vlasnika hotela Nedima Čauševića) pokrenuo je histeričnu medijsku kampanju, sličnu onoj koju je Avaz vodio protiv *Klasa*, *Pivare*, *Bosnalijeka* i drugih uspješnih kompanija u BiH. O direktoru Holiday Inna **Senadu Fetahagiću** Avaz je mjesecima pisao kao o lopovu, mešetaru, čovjeku **Zlatka Lagumdžije** i "krnjeg SDP-a, pripadniku "kaljinskog klana" Hilme Selimovića (!), riječju - nesposobnjakoviću

koji je upropastio hotel i njegovu poslovnu reputaciju. U Avazovu višemjesečnu kampanju protiv menadžmenta hotela nespreno se uključio i zamjenik Visokog predstavnika **Donald Hays**, koji je s Avazovih stranica, malo pred zatvaranje tendera, poručio javnosti i potencijalnim kupcima hotela da se ne zalijeću, jer Holiday Inn ne vrijedi puno budući da "to nije hotel s pet zvjezdica, bazenom, salama...".

Na svu sreću, austrijski investitor nije se osvrtao na "preporuke" iz Avaza, nego je poduzeo opsežnu provjeru svih elemenata bitnih za ocjenu vrijednosti hotela. Suprotno Avazovim tvrdnjama, Austrijanci su ustanovili da hotel posluje sa značajnim profitom, da ostvaruje godišnji prihod od 9 miliona KM i da ispunjava sve rigorozne standarde propisane za hotele s imenom Holiday Inn.

Uprkos Avazu i njegovom bezuspješnom pokušaju obaranja vrijednosti hotela, privatizacija Holiday Inna koja je neko vrijeme služila kao ilustracija tajkunske, korupcijske privatizacije, po svemu sudeći prerast će u poželjni uzor drugim kompanijama koje tragaju za novim vlasnikom.

